

www.parohiaserbanvoda.ro

HRISTOS a înviat!

HRISTOS CEL ÎNVIAT ESTE PREZENT PÂNĂ LA SFÂRȘITUL VEACURILOR ÎN BISERICA SA

(†) ÎNVIEREA DOMNULUI
(SFINTELE PAȘTI)

Iubiților,

După ce a înviat din morți, Mântuitorul nostru Iisus Hristos, timp de patruzeci de zile, de la Paști până la Înălțare, S-a arătat de mai multe ori și în mai multe locuri. Mai întâi S-a arătat femeilor mironosițe, apoi ucenicilor Săi și altor oameni, încredințându-i de adevărul Învierii Sale din morți și învățându-i „cele despre Împărăția lui Dumnezeu”, așa după cum ne mărturisesc Sfintele Evanghelii, cartea Faptele Apostolilor și Sfântul Apostol Pavel (I Corinteni 15, 6).

Sfântul Apostol Pavel, în Epistola întâia către Corinteni, vorbește și el despre aparițiile Domnului Iisus Hristos după Învierea Sa din morți, zicând: „S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați. După aceea S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie” (I Corinteni 15, 5-8).

Din aceste arătări sau apariții ale Domnului nostru Iisus Hristos după Învierea Sa din morți vedem deja că El este prezent tainic și Se arată oamenilor când vrea El, unde vrea El și cum vrea El. Mai observăm, de asemenea, că viața Mântuitorului Iisus Hristos Cel Înviat din morți nu este simplă revenire la viața trăită pe pământ printre oameni, ci una diferită. Trupul Său înviat trece prin ușile încuiate (cf. Ioan 20, 19), deși Apostolul Toma constată apoi că Iisus poartă și după moarte pe trupul Său semnele cuielor și al suliței din timpul răstignirii Sale (Ioan 20, 19). Deși gustă din pește și din fagurele de miere după Înviere (Luca 24, 42), Domnul face aceasta nu pentru că ar avea nevoie să-și

hrănească trupul Său, ci pentru a dovedi ucenicilor Săi că este El Însuși, nu vreo fantomă sau nălucă.

Iisus Cel Înviat nu mai moare niciodată, El este veșnic viu: „moartea nu mai are stăpânire asupra Lui”, după cum ne învață Sfântul Apostol Pavel (Romani 6, 9). Iisus Cel Înviat din morți trăiește o viață nouă, nelimitată și netrecătoare, nepătimitoare sau nestricăcioasă și nemuritoare, adică: viața veșnică din Împărăția lui Dumnezeu. Făgăduința Mântuitorului Iisus Hristos Cel Înviat din morți făcută ucenicilor Săi: „Iată, Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor” (Matei 28, 20), se împlinește în Biserica Sa și este trăită ca atare de Biserică. Astfel, Hristos Cel Înviat este prezent în Biserică prin Duhul Sfânt, luminând Biserica să înțeleagă Scripturile, să săvârșească Sfintele Taine și să păzească toate cele poruncite de El, îndreptând neconținut viața creștinilor spre Învierea de obște și spre Împărăția cerească a Preasfintei Treimi (Ioan 16, 13).

Hristos Cel Înviat este prezent în Biserica Sa și Se dăruiește credincioșilor prin ascultarea cuvântului Evangheliei Sale și prin împlinirea poruncilor Sale, după cum El Însuși ne învață zicând: „cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în

Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat de la moarte la viață” (Ioan 5, 24); „dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne întru iubirea Mea după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân întru iubirea Lui” (Ioan 14, 10); „dacă rămâneți întru Mine și cuvintele Mele rămân în voi, cereți ceea ce voți și se va da vouă” (Ioan 15, 7). Prezența lucrătoare a lui Hristos în noi se simte îndeosebi în și prin rugăciune, întrucât aceasta este răspunsul nostru la chemarea adresată nouă de Hristos prin cuvântul Evangheliei Sale.

Un alt mod al prezenței lui Hristos în Biserică și al dăruirii Sale celor ce cred în El sunt Sfintele Taine. În aceste zile de Sfântă Sărbătoare a Sfintelor Paști să ne bucurăm de prezența iubitoare și sfințitoare a lui Hristos Cel Înviat în sufletele și în casele noastre! Să-L preamărim, mulțumindu-I pentru binecuvântarea și pacea pe care ni le dăruiește când Îl căutăm pe El! În același timp, să transmitem și noi bucurie și pace în jurul nostru, prin cuvânt și faptă, mai ales ajutând pe cei bolnavi, pe cei săraci, pe cei bătrâni, pe cei nevoiași, pe cei întristați și necăjiți, pe cei îndoliați sau îndurerați. ❖

Părintele Dinu

Lumina lui Hristos luminează tuturor „VENIȚI DE LUAȚI LUMINĂ!”

Cu toții trăim astăzi marea bucurie a Învierii Domnului nostru Iisus Hristos. Toată creația ia parte astăzi la marea eveniment, la marea sărbătoare. Eveniment cosmic! Întunericul a fost biruit și moartea a fost învinsă. „Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”

Lumina a țâșnit din mormânt... „Veniți de luați lumină!” „Veniți de luați lumină” S-a auzit un glas biruitor în noapte C-a înviat Iisus Hristos, Mântuitorul lumii

Și ne-a adus prin jertfa Sa, iertarea de păcate.” (Silvia Moian)

Așa se aude în noapte glasul Bisericii de două mii de ani. Veniți de luați lumină! Dar nu la lumina lumânărilor aprinse în noaptea de Paști suntem chemați. Nu la această lumină se referă, ci la Hristos. La Hristos suntem chemați de două mii de ani. Hristos este lumină! Veniți la Hristos! Veniți la Hristos care este Calea, Adevărul și Viața! „Numai în lumina lui Hristos Îl poți vedea pe Dumnezeu, pe tine însuși și lumea, în înfățișarea lor cea adevărată; numai sub călăuză descoperirii cerești putem găsi cărarea care duce la viața veșnică” (Nicodim Patriarhul României).

Dopescu.Roviz/parohiaserbanwoda.ro

Noi cei ce locuim în întunericul păcatelor suntem chemați la Lumină. Suntem chemați să luăm Lumină, să-L luăm pe Hristos. Pe Hristos cel răstignit și înviat pentru noi și păcatele noastre. Iisus Hristos Biruitorul. Biruința Luminii asupra întunericului, a Vieții asupra morții, a Iubirii asupra răutății.

Să mergem să luăm Lumina! Să păstrăm această Lumină în inimile noastre și s-o transmitem mai departe

și generațiilor viitoare. Să urmăm Lumini și nu vom mai trăi în întuneric și în umbra morții. Ne-o spune chiar Hristos: „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” (Ioan 8, 12)

**Hristos din morți a înviat!
Și lumea-ntregă a luminat!
Adevărat a înviat! ❖**

Magdalena Pencea

Micul orfan

de Sf. Cuv. Ioan Iacob de la Neamț

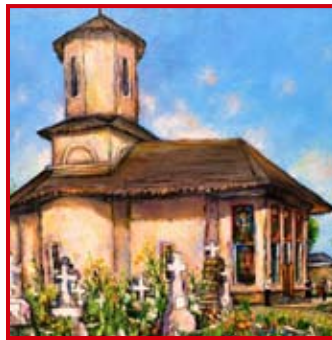
E ziua învierii, azi clopotele trag
Bătrânii stau pe prispes, iar unii stau în prag,
Cei tineri și copiii, ieșind gătiți la drum
Se duc ca să ciocnească la cimitir acum.

Mireasma cea de Taină a Sfintei sărbători
Se simte din tămâie, din iarbă și din flori,
Livezile se-mbracă într-un frumos veșmânt.
Și toate par acuma mai nouă pe pământ.

Aproape de altarul Bisericii de lemn
Un copilaș aduce, făclii și untdelemn,
Sărută Sfânta Cruce la proaspătul mormânt
Apoi îngenunchiază și plânge suspinând.

Când clopotele sună cu dangătul voios,
Orfanul lângă Cruce suspină dureros!
Fiind el în durere cu totul adâncit,
Din sunetul de clopot un glas a auzit.

Nu plânge azi copile și nu fii supărat,
Căci iată sunt cu tine, Hristos a înviat!
Era vorbirea dulce a mamei din mormânt,
Gonindu-i întristarea din pieptul lui înfrânt.

S-a ridicat îndată, cu sufletul uimit
Și căuta să vadă pe care i-a grăit.
Atuncia din Altarul cu zidul afumat
Văzu zâmbind pe Domnul, cu Trupul Înviat.

S-a luminat la suflet de chipul Lui cel blând
Și lepădând durerea a zis așa în gând:
Atuncia dacă Domnul aici a înviat
Înseamnă că și mama cu Dânsul s-a sculat!

Zicând așa cu gândul, s-a închinat smerit
Și sărutând mormântul, spre casă s-a grăbit.

La vatra părintească sta singur, singurel
Căci tatăl lui, sârmanul, murise în răzbel
Dormea la cei de-aproape, iar ziua alerga
La casa cea pustie, și deseori plângea.

Acum de Înviere, venind acasă iar
A început orfanul iar să plângă cu amar,
Dar clopotul se-aude la cimitir sunând
Și iarăși glasul mamei s-aude iar zicând:

Nu plânge azi copile și nu fii supărat,
Eu sunt ș-aici cu tine, Hristos a înviat!
De-atunci orfanul nostru a încetat cu plânsul
Și orice clopot sună îl mângâie pe dânsul. ❖

MINUNEA DE LA SFÂNTUL MORMÂNT

Sfânta Lumină a fost adusă pentru a unsprezecea oară consecutiv în țara noastră. Minunea pogorării Sfintei Lumini este confirmată de mii de pelerini care iau parte la mormântul Domnului la slujba Vecerniei din sâmbăta Paștilor: unora li se aprind singure lumânările, alții văd venirea luminii, iar în primele minute focul nu arde.

Iată câteva informații lămuritoare (din articolul „10 informații despre Sfânta Lumină de la Ierusalim”, Cătălin Acasandrei, doxologia.ro; text adaptat)

* Pogorârea Sf. Lumini este o minune dumnezeiască necuprinsă de mintea noastră, care are loc în fiecare an, în Sâmbăta Mare. Una dintre cele mai vechi atestări documentare este apariția Luminii după cucerirea Ierusalimului de către perși, din anul 617 d.Hr.

* Sf. Lumină se aprinde pe Mormântul Domnului nostru Iisus Hristos în Sâmbăta Mare, după ora 12.30, în timpul slujbei Vecerniei.

* În seara Vinerii Mari, după Prohod, Mormântul Domnului este controlat de către un polițist arab, unul turc și un reprezentant al statului Israel să nu existe nici o sursă de foc. Se verifică piatra Sf. Mormânt și este controlat ierarhul grec care presară vată pe Mormântul Domnului. Se sting toate luminile și se pecetluiește ușa Sf.

Mormânt cu două benzi din pânză albă, cu ceară și sigilii în formă de X.

* Patriarhul Ierusalimului oferă Lumina Sfântă pelerinilor prezenți. Înainte de a intra în Sf. Mormânt, Părintele Patriarh Teofil, însoțit de ierarhi, preoți și credincioși, îl înconjoară de trei ori, conform tradiției. Patriarhul dezbracă veșmintele arhieresti, rămânând îmbrăcat doar cu un stihar alb. Ia patru mănunchiuri a câte 33 de lumânări, după numărul anilor pe care i-a trăit Hristos pe pământ. Intră în Mormânt, însoțit de către un reprezentant al armenilor, care stă în încăperea dinaintea Sf. Mormânt, de unde îl poate urmări pe patriarh.

* Acesta citește o rugăciune specială, stând în genunchi și rugându-se pentru dăruirea Luminii - o adevărată binecuvântare pentru credincioși.

* După aprox. 20 de minute, pelerinii aflați în biserică pot observa o lumină

puternică, sub forma unei scânteii de fulger, care coboară în zig-zag prin cupola mare a Bisericii Sfântului Mormânt și aprinde vata presărată deasupra lespezii. Iar Părintele Patriarh Teofil adună cu mâinile vata aprinsă de focul care, timp de câteva minute, poate fi atins fără să ardă. Apoi, pune vata în două cupe de aur cu găuri și o dă diaconilor. Aceștia duc o cupă în Sfântul Altar, iar pe cealaltă, la biserica Sf. Împărați Constantin și Elena. Patriarhul iese, mai apoi, în fața Sf. Mormânt și oferă Lumina Sfântă tuturor pelerinilor, strigând de trei ori: „Veniți de luați Lumină!”.

Câteva rânduieli de Sfintele Paști și în Săptămâna Luminată

Tocmai am încheiat în Sâmbăta Mare perioada Triodului, iar din această Duminică intrăm în perioada Penticostarului. Anul liturgic este împărțit în trei perioade, având ca centru Sfintele Paști.

Vă vom vorbi acum despre câteva rânduieli, slujbe, rugăciuni și cântări de la Paști până la Duminica Tomii.

Din noaptea pascală ne salutăm cu „Hristos a Înviat!” și răspundem cu „Adevărat a Înviat!”. Creștinii folosesc aceste formule până la Înălțare, căci ele sunt deopotrivă o mărturisire dar și o speranță a învierii sufletelor noastre. Din păcate abia dacă se mai aude acest salut până în Duminica Tomii!

Apoi fiecare slujbă începe cu „Hristos a înviat din morți, cu moartea...” și stihirile Paștilor, preoții înconjurând în acest timp Sfânta Masă din Altar, și cădind cele patru laturi ale ei. Chiar și la slujbele de înmormântare, în locul „Veșnicei pomeniri” se cântă „Hristos a înviat...”. Până la Înălțare nu se mai cântă Axionul „Cuvine-se cu adevărat...”, ci înălțătorul „Îngerul a strigat”: Îngerul a strigat celei pline de dar:/ Curată Fecioară, bucură-te,/ și iarăși zic: bucură-te,/

căci Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt!/ Luminează-te, luminează-te, Noule Ierusalime, / căci slava Domnului peste tine-a răsarit!/ Saltă, saltă acum și te bucură, Sioane!/
Iar tu, Curată Născătoare de Dumnezeu, / veselește-te întru învierea Celui născut al tău!

În Săptămâna Luminată nu se mai citesc rugăciunile de dimineață și de seară, ele se înlocuiesc cu Ceesurile Paștilor. De asemenea, până la Rusalii nu mai spunem rugăciunea „Împărate ceresc”. Când ne așezăm la masă, spunem de trei ori „Hristos a înviat...”, iar când ne sculăm de la masă „Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime...”.

În zilele Paștilor și în toată Săptămâna Luminată nu se îngenunchează și nu se fac metanii. La fel și în fiecare duminică de peste an pentru că Învierea, ridicarea Domnului Hristos din morți, ne-a ridicat și pe noi din „faptele cele moarte”. Ne bucurăm pentru biruința Învierii.

„Acum toate s-au umplut de lumină: cerul și pământul și cele dedesubt” cântăm în noaptea Învierii. Clipele nopții pline de lumină sunt trăite de către creștinii din lumea întreagă.

Mai mult sau mai puțini pregătiți, cu toții am fost cu lumânarea, dar și cu inima pălpâind lângă Hristos. Am luat „lumina” cu noi. La propriu și la figurat. În suflete, dar și în lumânările aprinse de la biserică. Ce facem cu lumânarea pe care am avut-o lângă inimă în noaptea Învierii? Dincolo de simbolismul acestei lumânări care ni-l face prezent pe Mântuitorul Iisus Hristos, numit în Sf. Evanghelie „Lumina lumii”, lumânarea de Înviere ne aduce aminte de jertfa noastră personală. Este ofrandă adusă lui Dumnezeu, alături de osteneala de a fi prezenți la dumnezeiasca Liturghie din noaptea Învierii. De aceea, ea nu se aruncă niciodată! Lumânarea cu care am primit lumină va fi luată acasă și arsă câte un pic în toată Săptămâna Luminată. Dacă timpul sau spațiul nu ne permit acest lucru, lumânarea poate fi aprinsă la locul destinat aprinderii de lumânări de la biserică ori la mormintele celor dragi. O parte din această lumânare poate fi păstrată pentru a o aprinde în momentele de încercare, de primejdie, de boală amintindu-ne că Hristos pe toate le-a biruit, dăruindu-ne speranța bucuriei.